

disputeres, om man skal tage Kjøberkurs eller Sælgerkurs, som altid begge noteres, eller om man maatte skal tage en Gjennemsnitskurs, men det betragter jeg som hørende til de Smaating, som det ikke er værd at spille mange Ord paa; det tror jeg man kommer let udover. Da jeg har Ordet, skal jeg endnu tillade mig en lille Bemærkning med Hensyn til § 5, efter hvilken det, naar en Sparekasse opløses, ligesom skal ligge i Indenrigsministerens Haand at tage Bestemmelse om, hvortil det mulige Overskud skal anvendes. Jeg tror dog, at det vilde være billigt, at man lader den fratrædende Sparekassebestyrelse gjøre Forslag i saa Henseende, saaledes at Ministeren ikke ligesom bestemmer, hvortil Overskudet skal anvendes. Jeg erkjender, at det er et Tilfælde, som vist meget sjældent vil indtræde; men det forekommer mig, at det vil se bedre ud, at den afgangende Sparekassebestyrelse gjør Forslag, og at Ministeren træffer Dispositionen.

Udsig: Der er en Del af, hvad der indeholdes i det foreliggende Lovforslag, hvorom, saa vidt jeg har set, Alle, der offentlig have udtalt sig angaaende denne Sag, have været enige, at det vilde være rigtigt at træffe Bestemmelser ved Lov. Jeg har ikke set, at der har været nogen Menighed tilstede om, at det er en Mangel, at der for Tiden aldeles ikke føres nogen Kontrol fra det Offentliges Side med Sparekasserne. Man kan være af forskellige Meninger, om Tilsynet fra det Offentliges Side bør have et større eller et mindre Omfang; men derom kan der neppe være nogen Meningsforskjel, at, saaledes som Sparekasselinstitutionen efterhaanden har udviklet sig her i Landet, bør den ikke, saaledes som den nu er det, fuldstændig være underdraget det Offentliges Kontrol. Hvad nu Lovforslagets Bestemmelser angaaende Indførelsen af en saadan Kontrol angaar, tror jeg, at Forslaget i det Hele og i det Store har truffet det Rette. Jeg anser det for at være af stor Bigtighed, at der er fastsat, at der skal aflægges et offentlig bekendtgjort Regnskab til bestemte Tider og i en vis bestemt Form, og i Forbindelse dermed er det naturligvis nødvendigt, at der ogsaa maa træffes Bestemmelser om dette Regnskabs Revision. Og, naar det i Lovforslaget bestemmes, at Revisionen skal være lønnet, og der tillige foreskrives, at Revisorerne ikke maa udvælges af selve de Personer, som aflægge Regnskabet, forekommer ogsaa dette mig at være Bestemmelser, der ubetinget maa billiges. En ulønnet Revision bliver med Nødvendighed summarisk, og naar der i det Tilfælde, som den høitærede Indenrigsminister omtalte ved Forelæggelsen af Sagen, har fundet Misligheder Sted ved en i sin Tid meget anset Sparekasses Bestyrelse, kan det, efter hvad der i denne Henseende er oplyst, uden Tvivl med Sikker-

hed paastaas, at disse Misligheder ikke vilde have fundet Sted, hvis der ved denne Sparekasse havde været indrettet en ordentlig lønnet Revision. I Forbindelse med Forfkrifterne angaaende Regnskabsaflæggelsen og Revisionen, er det endvidere i sin Orden, at der, saaledes som det er stift i Lovforslaget, træffes Bestemmelser om Decisionsorden af Revisionsudtættelser og angaaende en Centralkontrol fra Indenrigsministeriets Side. Hvad Bestemmelserne angaaende Regnskabsdecisionen angaar, har jeg nogen Tvivl, om Lovforslaget har just truffet det Rette; navnlig veed jeg ikke, om det er rigtigt, naar denne Regnskabsdecision i visse Tilfælde er henlagt til den vedkommende Oveprøvrighed. Jeg tror, at det vilde være bedre, om den blev henlagt under selve Ministeriets Centralkontrol. Hvad denne Centralkontrol angaar, tror jeg, at den burde indrettes noget fyldigere, end det synes at have været Meningen ifølge Lovforslagets § 4. Det kan maasse være meget rigtigt, naar den ærede Indenrigsminister i sit Forslag er fravegen en Bestemmelse, der var foreslaaet af Sparekassekommissionen om Ansættelse af Sparekassetjenerer, men jeg tror rigtigt, at, dersom Kontrolten fra Indenrigsministeriets Side skal have Noget at betyde, vilde det være i sin Orden, om der blev indrettet et Kontor under Ministeriet ene og alene til Fyldestgjørelse af denne opgave. Det Arbejde, hvorom der er Spørgsmaal, er saa omfattende, at jeg tror, man med Sikkerhed kan sige, at der, hvis Noget skal udrettes, maa være et Personale, som dermed er udelukkende beskæftiget, og den i Forhold til Sparekassernes Formuer høist ubetydelige Udgift, som et saadant Kontors Indretning vilde medføre, synes det mig, at man meget godt kunde paalægge Sparekasserne selv. Jeg vilde ikke anfse det for rigtigt, at den skulde falde de Statsborgere til Byrde, der Intet have med Sparekasserne at gjøre. Dersom man f. Ex. fastsatte, at der af alle i Sparekasserne indskudte Midler skulde erlægges aarlig $\frac{1}{4}$ pro mille eller 1 Ore for hver 80 Kr. aarlig, vilde der indkomme en Sum af omtrent 30,000 Kr., som ganske vist vilde være fuldkomment tilstrækkelig til at dække Udgifterne ved et saadant Kontor. I mine Dine ere nu Bestemmelserne i Lovforslaget angaaende Kontrolten fra det Offentliges Side med Sparekasserne og de i Forbindelse dermed staaende Bestemmelser om det eventuelle Ansvar for Bestyrerne ubetinget de vigtigste — det er de Bestemmelser, jeg sætter den største Pris paa —; men tillige indeholder Lovforslaget forskellige Bestemmelser angaaende de Regler, som Sparekassebestyrelserne have at iagttage ved deres Administration, og i mange Henseender tror jeg ogsaa, at disse Bestemmelser maa bifalbes. Jeg skal her kun berøre to af disse, nemlig Bestemmelserne angaaende Anbrin-